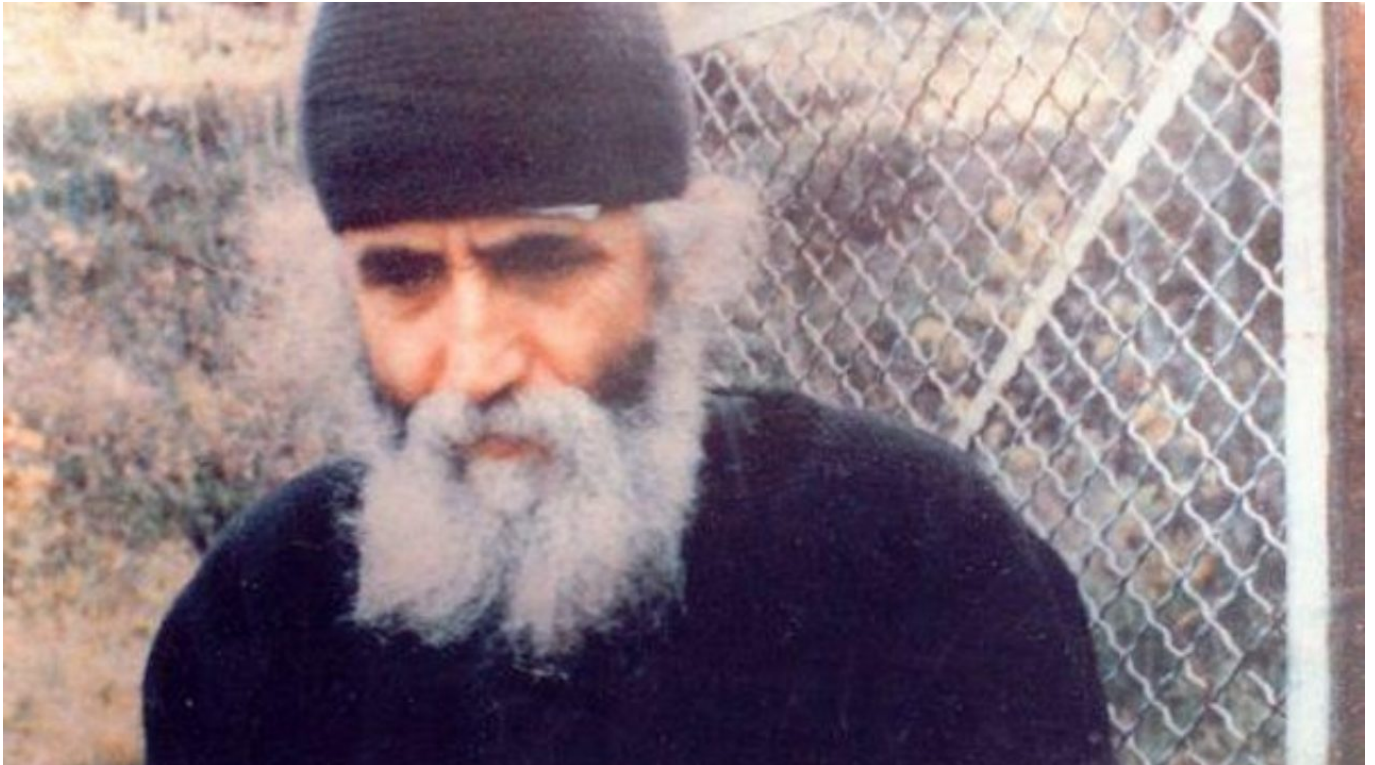
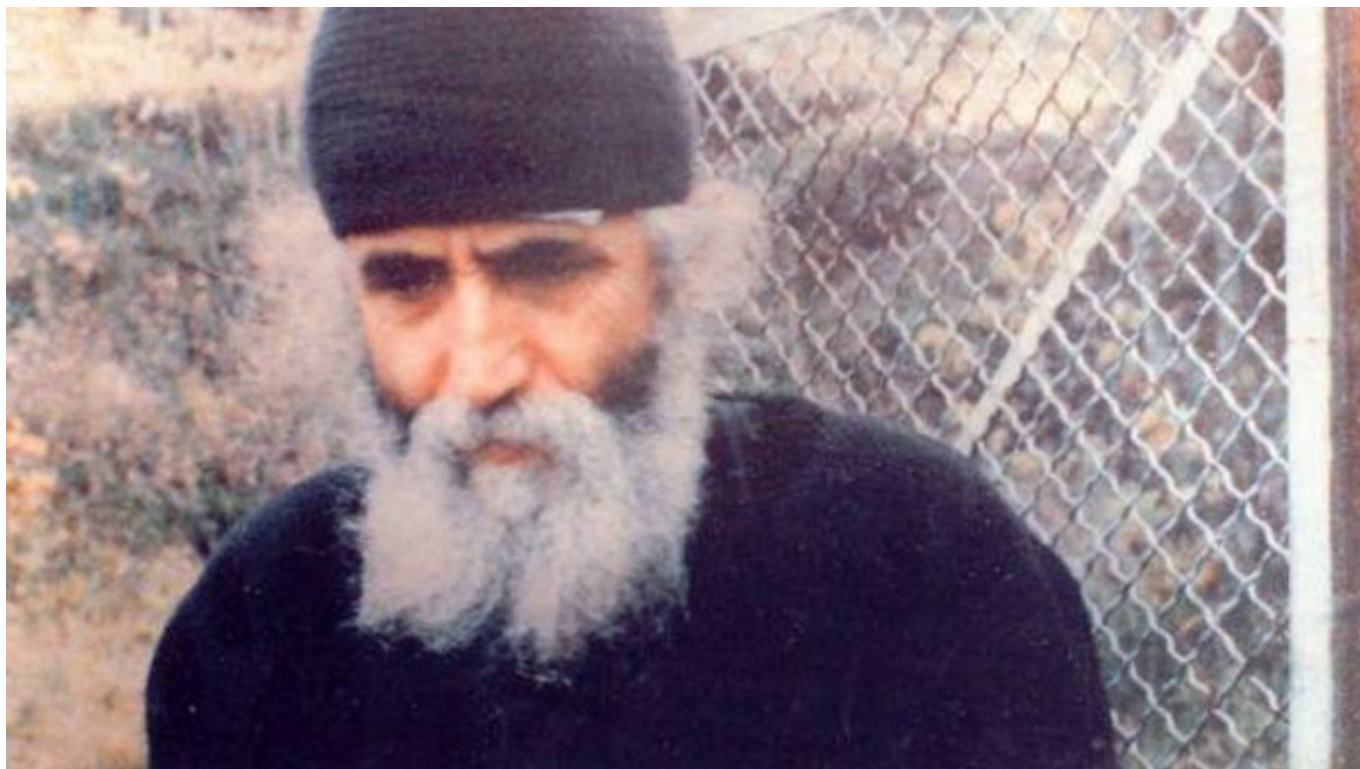

Διακονία ἀρρώστων (Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Παΐσιος Ἀγιορείτης](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Χθές βράδυ, τήν ὥρα πού πήγαινα στόν ναό γιά τήν ἀγρυπνία, εἶδα σέ μιά ἄκρη ἕναν πατέρα μέ ἕνα παιδάκι σέ ἀναπηρικό καροτσάκι. Πλησίασα, ἀγκάλιασα τόν μικρό καί τόν φίλησα. «Εἶσαι ἕνας ἄγγελος, τοῦ εἶπα, τό ξέρεις;». Καί στόν πατέρα του εἶπα: «Μεγάλη τιμή γιά σένα νά ὑπηρετῆς ἕναν ἄγγελο. Νά χαίρεστε, γιατί θά πᾶτε καί οἱ δύο στόν Παράδεισο». Ἐλαμψαν ἀπό χαρά τά πρόσωπά τους, γιατί ἔνωσαν τήν θεϊκή παρηγοριά.

Αυτοί που διακονούν άρρώστους, αναπήρους κ.λπ. με αγάπη και υπομονή, αν έχουν αμαρτίες, σβήνουν τις αμαρτίες τους με την θυσία που κάνουν• αν δεν έχουν αμαρτίες, αγιάζονται. Κάποτε μιά γυναίκα μου διηγήθηκε μερικά γεγονότα από την ζωή της, πολύ θαυμαστά. Απόρησα, γιατί ήταν καταστάσεις που συναντούμε στους βίους των Αγίων και αυτή ήταν μιά απλή γυναίκα. Όλη την ζωή της, δηλαδή, αυτή ή γυναίκα την πέρασε διακονώντας άρρώστους. Διψούσε όλα αυτά τα χρόνια να μελετήσει, να πάη σε κάποια άγρυπνία, αλλά δεν είχε χρόνο. Έπειδή όμως ήταν δικαιολογημένη, ο Θεός στο τέλος της έδωσε μαζεμένη την Χάρη Του.

-Γέροντα, μερικοί άνθρωποι, όταν αρρωσταίνουν, αποκτούν πολλές παραξενιές.

-Ναί, αυτό συμβαίνει, αλλά και οι υγιείς πρέπει να δικαιολογούν λίγο την ανησυχία, την γκρίνια ή την ιδιοτροπία των άρρώστων, γιατί αυτά είναι φυσικά στους άρρώστους. Ειδικά, όποιος δεν έχει αρρωστήσει, δεν μπορεί να καταλάβη τον άρρωστο, γιατί δεν έχει πονέσει και η καρδιά του είναι λίγο σκληρή.

Όσοι υπηρετούν έναν άρρωστο, έναν κατάκοιτο, χρειάζεται πολύ να προσέξουν να μην τον κάνουν να γογγύση. Μπορεί να τον υπηρετούν για χρόνια, αν όμως μιά φορά στο τέλος τον κάνουν να γογγύση, τά χάνουν όλα. Είναι βαρύ να φύγη ή ψυχή με γογγυσμό από αυτόν τον κόσμο. Αλλά και εκείνους μετά ο πονηρός θά τους βασανίζει, λεπταίνοντας δήθεν την συνείδησή τους.

-Γέροντα, όταν υπηρετήσῃς ἕναν ἄρρωστο, δέν σέ καταβάλλει μόνον ἡ κούραση, ἀλλά καί ἡ στενοχώρια, γιατί βλέπεις ἕναν δικό σου ἄνθρωπο σιγά-σιγά νά σβήνῃ.

-Ναί, ἀλλά καί ὁ Θεός ὅλους τούς οἰκονομάει! Βλέπεις, όταν ἀρρωσταίνει ἕνα μέλος ἀπό τήν οἰκογένεια, ὅλη ἡ οἰκογένεια πονάει. Καί ἂν τυχόν εἶναι ὁ πατέρας καί δέν μπορῇ νά ἐργαστῇ, ὀλόκληρη ἡ οἰκογένεια καί πονάει καί δυστυχεῖ. Ἔχει τήν ἀγωνία, «θά ζήσει ὁ πατέρας, δέν θά ζήσει;». Βασανίζεται αὐτός, βασανίζονται καί οἱ ἄλλοι. Σβήνει αὐτός, σβήνουν καί οἱ γύρω του. Καί ἡ μητέρα τότε πρέπει νά δουλέψῃ περισσότερο. Νά φροντίσῃ τά παιδιά, νά πάῃ καί στό νοσοκομεῖο, γιά νά κοιτάξῃ τόν ἄρρωστο.

Θέλω νά πῶ, ὅταν κάποιος ἀρρωστήσῃ ἀπό μιά βαρειά ἀρρώστια, καί ὁ ἴδιος ὑποφέρει, κουράζεται καί θέλει νά πεθάνῃ, ἀλλά καί οἱ δικοί του πού τόν υπηρετοῦν, στενοχωριοῦνται, ταλαιπωροῦνται καί κουράζονται. Καί ὅσο περισσότερο δεμένοι καί ἀγαπημένοι εἶναι, ἐπιτρέπει στό τέλος ὁ Θεός, καί ὁ ἄρρωστος καί αὐτοί πού τόν υπηρετοῦν, νά ταλαιπωροῦνται πιά πολύ, νά πονοῦν πιά πολύ, μέχρι νά φθάσουν νά ποῦν: «ἄς τόν πάρῃ ὁ Θεός, γιά νά ξεκουρασθῇ» – ἀλλά γιά νά ξεκουρασθοῦν καί αὐτοί. Βλέπετε, ὅταν μιά οἰκογένεια εἶναι πολύ ἀγαπημένη, καί οἱ γονεῖς πεθαίνουν στά καλά καθούμενα, χωρίς νά ἀρρωστήσουν, καί δέν ταλαιπωροῦνται οὔτε αὐτοί οὔτε τά παιδιά τους, γιατί χρειάσθηκε νά τούς ὑπηρετήσουν, ὁ πόνος τοῦ χωρισμοῦ γιά τά παιδιά εἶναι πολύ ὀδυνηρός.

-Γέροντα, ὁ ψυχικός παράγων πόσο μπορεῖ νά ἐπηρεάσῃ τήν σωματική ὑγεία;

-Ὅταν κανεῖς εἶναι ψυχικά καλά, ὁ σωματικός πόνος ἐλαφρώνει. Ὅταν δέν εἶναι καλά ψυχικά, ἡ ἄσχημη ψυχική κατάσταση ἐπιδεινώνει τήν ὑγεία του. Πᾶρε ἕναν καρκινοπαθῆ πού τόν ἔχουν ξεγραμμένο οἱ γιατροί. Ἄν πιστεύῃ στόν Θεό καί βρεθῇ σέ μιά χαρούμενη πνευματική ἀτμόσφαιρα, μπορεῖ νά ζήσῃ περισσότερο, ἐνῶ διαφορετικά μπορεῖ νά λειώσῃ ἀπό τήν στενοχώρια του καί νά σβήσῃ μέσα σέ λίγες ἐβδομάδες.

Καμμιά φορά μπορεῖ κάποιος, ἀπό ἰατρικῆς πλευρᾶς, νά εἶναι ὑγιής, οἱ ἐξετάσεις νά μή δείχνουν τίποτε, ἀλλά, ἂν ἔχῃ κάτι πού τόν σακατεύει ψυχικά, τότε νά μήν εἶναι πραγματικά καλά. Γιατί οἱ περισσότερες ἀρρώστιες ἀπό τήν στενοχώρια ξεκινοῦν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν κάποιο εὐαίσθητο σημεῖο. Μία στενοχώρια ἄλλον θά τόν χτυπήσῃ στό στομάχι, ἄλλον στό κεφάλι.

Τό καλύτερο φάρμακο γιά μιά άρρώστια εἶναι ἡ πνευματική χαρά, γιατί σκορπάει τήν θεία Χάρη στήν ψυχή. Ἡ πνευματική χαρά ἔχει τήν μεγαλύτερη ἱαματική δύναμη γιά ὅλες τίς άρρώστιες. Εἶναι ἡ θεϊκή άλοιφή πού έπουλώνει τίς πληγές, ένῶ ἡ στενοχώρια τίς έρεθίζει.

Πηγή: agiazoni.gr